

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 135.858 van 11 oktober 2004
in de zaak A. 153.358/IX-4585.**

In zake : Geert TORFS,
 wonende te AARSCHOT,
 Spoorwegstraat 42

tegen :

SELOR, vertegenwoordigd door de afgevaardigd bestuurder.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Geert TORFS op 2 juni 2004 heeft ingediend “tot herziening van (zijn) uitslag van de competentiemeting niveau B (2^e deel)”, hem medegedeeld op 5 mei 2004;

Gezien het verslag opgesteld door eerste auditeur M. LEFEVER, op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 8 september 2004, houdende bevel tot neerlegging van het verslag en waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 oktober 2004;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van adviseur-generaal J. MOMMENS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker “klacht neerlegt” tegen de hem bij brief van 5 mei 2004 door Selor medegedeelde beslissing dat hij niet geslaagd is voor de proef “problemen oplossen” van de competentiemeting afgenomen op 12 maart 2004; dat uit de termen van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker van de Raad van State verlangt dat hij een beslissing zou nemen die in de plaats komt van die van Selor, een orgaan van het actief bestuur; dat zulks evenwel niet binnen de bevoegdheid van de Raad van State valt;

Overwegende, in ieder geval, dat het verzoekschrift, in strijd met artikel 2, § 1, 2° van het algemeen procedurereglement, geen uiteenzetting bevat van de middelen die volgens verzoeker tot nietigverklaring van het bestreden besluit kunnen leiden, dit wil zeggen de voldoende duidelijke aanwijzing van een rechtsregel die de verwerende partij bij de totstandkoming van het bestreden besluit miskend zou hebben en van de wijze waarop dat gebeurd zou zijn;

Overwegende dat het beroep kennelijk niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op 175 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
elf oktober 2000 en vier, door :

de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. VANDENDRIESSCHE.